



Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny 50c.
Do Čech na rok 1 zl. 50 kr.

Milwaukee, Wis., dne 15. ledna 1892.

Adresa:
Sokol Americký, 1916 Cold Spring Av
Milwaukee Wis.

V novém roce.

Rozhlédneme-li se po výsledcích činnosti Sokolstva Česko-Amerického za minulý rok, s potěšením poznáváme, že jsme za krátkou tu dobu jediného roku valně v před postoupili, získavše nejen na počtu pracovníků sokolských, ale i tím, že veškerá činnost naše opět posunula se o něco blíže k pravým kolejím.

Rok minulý byl pro nás dobrou úspěchu!

Národní Jednota Sokolská, jež po mimořádném sjezdu clevelandském utěšeně počala mohutněti, vzrostla během roku minulého o nových šest sborů a sice: Klatovský Sokol v Chicagu, Čes. Am. Sokol California v Chicagu, T. J. Sokol Mladočech v Racinu, T. J. Sokol ve Wilberu, T. J. Sokol Žizka v Bruno, Čes. Am. Sokol v Manitowocu.

Toť vzrůst za jediný rok velice potěšitelný!

Však i jednotlivým sborům přibýlo během minulého roku značně členů, zvláště T. J. Sokol v New Yorku (čítající přítomně přes 250 členů), Plzeňskému Sokolu v Chicagu (čítá přes 350 členů) a Těl. Jed. Sokol v Milwaukee, u níž počet členů za m. rok se více než zdvojnásobil. Celkem u všech sborů pozorován přírůstek na počtu členů, z čehož zřejmo, že práce sokolská dochází u lidu našeho ocenění a podpory u značnější míře než dosud se bylo dělo. A tak jak vzrostli jsme na počtu, tak i činnost naše stala se vydatnější, plodnější, byvši prováděna na základě nabytých již zkušeností a s lepším cílů našich porozuměním.

Činnost těloevičná v sborech N. J. S. byla v roce minulém hojnější než kdykoli před tím, o čemž patrného důkazu podaly páté závody N. J. S. v srpnu v Milwaukee pořádané. Závody těmito jasně se dosvědčilo, že Sokolstvo americké pilně hledí svého prvního a hlavního účelu pěstování těloeviku, jimž snaží se vychováti ušlechtilou zdravou mládež, statečnou, otužilou a uvědomělé mužstvo české.

Tak zažili jsme v roce minulém mnoho potěšitelného, z čehož čerpáti můžeme pevnou naději v budoucnost úspěšnou a zdárnou jsouce při tom jasně vědomi toho, že dosažené úspěchy jen tenkrát nám touženou budoucnost zajistí, neustaneme-li v pilné práci, budeme-li na dále horlivými bojovníky idey sokolské.

A kdo z nás chtěl by na poloviční cestě se zastaviti? Kdo z nás neměl by tím pevnější vůlí ještě horlivěji pracovati, kdy poznává, že společná práce naše dochází úspěchů kyžených?

A kdo z nás netoužil by po tom, aby v řad náš vstoupili všichni, kdo dosud byli pouhými pozorovateli našeho přičinění? Komu z nás neutkvěla by v srdci tím pevněji láska k Sokolství kdy vidí, že vítězí u těch, kteří dosud k němu byli chladní?

Výsledky činnosti Sokolstva amerického jistě že nadchly každého z nás a posílily k další práci, od níž ještě tolik si žádati jsme povinni.

Leč není to jen radost a na řešení vzniklé z vlastní naší práce, pocházející z úspěchů, jichž se Nár. Jednota Sokolská v roce minulém dočinila, nás mnohem ještě více povznáší a utužuje zároveň v poslání našem vědomí velikého a skvělého vítězství, jehož Sokolstvo sobě dobylo v drahé vlasti naší u příležitosti velkolepého 11. Vsesokolského Sjezdu v zlaté matiice Praze pořádaného.

Osvědčilo-li se Sokolstvo ve vlasti, že hodno jest aby pokládáno bylo za přední stráž národní, pak i my nechceme zůstat v činnosti za svými bratřími i chceme ochotně vše konati, abychom byli skutečnou národní stráží amerického Česťva, obklopeného mořem cizoty; a vůle ta u všech nás musí býti pevnou a všem nám společnou, abychom jí lidu svému mohli prospěti.

Tak vzpomínajíc toho, jak veškerému Sokolstvu zde v cizině, i ve vlasti naší rok minulý byl velmi příznivou dobou, počínajme každý z nás svoji činnost v přítomném roce s pevným úmyslem přispěti dle sil svých k tomu, aby věc naše na dále tím úspěšněji se

rozvíjela tak, aby v čase co nejbližším stala se vzácným majetkem každého Čecha amerického.

Při pevné vůli, při neúnavné snaze a práci společně s cílem konečným v tom minouti se nemůžeme; to jasně všichni v myslí mějme v novém roce! Na zdar!

Příklady výcviku a síly tělesné u starých Slovanů vůbec, Čechů pak zvláště.

Příspěvek k dějinám slovanského tělocviku podává Karel Vaníček (Otištěno ze "Sokola").

(Dokončení.)

Za krále Václava II., asi kolem r. 1293 připomíná se Jan z Michalovic, jenž jezdě po turnajích, až do Paříže přijel, a jak Dalimil praví:

"tu ctně kláv, se ctiú domů přijede."

Když pak rod Přemyslovců vyhynul a v Čechách všeliká chátra Míšeňská se roztahovala, stalo se v Praze pozdvižení šlechty české proti Jindřichu Korutanskému, s nímž držely bohaté a mocné rody německých tehdy měšťanů Pražských, Velflovců a od Kamene. Tito české straně pod panem Vítkem Ojřovicem na novém tržišti ulici řetězy uzavřeli, by je tak jako v pasti lehce pobili. O čemž praví Dalimil:

"Tito se sice ubránichu,

ale že řetězi běchu přepjeti, nevěděchu kudy vyjleti;
tu Sudek, to silné dietě, jednu ránu řetěz přetě."

Pak tu jediná rána mečem mocné páže Sudkovy proklestila cestu Čechům, právě tak jako tři sta let před tím český Achilles Břetislav ve Svinibrodě ukázal překvapeným strážcům Jitky, co zmůže řetěz sebe silnější proti české paži a oceli.

Přecházíme k době krále Jana z Lucemburka, této "ozdoby rytířstva", jenž za vše jiné lépe by se byl hodil, jenom ne za krále Českého. Při svatbě Elišky Přemyslovny s tímto korunovaným dobrodruhem, r. 1310 ve Špýru, rytířové čeští v turnajích přede všemi jinými slávou se ověnčili, vynikajíce jak silou, tak i obratností svou. Tehdy byly turnaje v nejlepším rozkvětu a výstřelky jejich přecházely již až ve směšnost, jako dnes na př. různé přepjatosti moderních "atletů". Jeden takový případ z dob z dob oněch zaznamenal kronikář ke dni 24. února 1321 při velikém turnaji na staroměstském náměstí. Král Jan, vzav na se těžké brnění a přistrojiv se k tomu po bláznovsku jako posuňkář (šašek), také v kolbách se zúčastnil, ale při tom těžce s koně spadl a poválen ve velikém blátě a zle pošlapán od koní v divém harcování, musel polomrtev býti z kola odněsen. Krásné to podivání, král šaškem!

Rok po té zahynul v oitvě u Muehldorfu prvý toho času bohatýr český, pan Plichta ze Žerotína, který již od mladosti nejen doma, ale i v dalekých cizích zemích, ano i v Anglii ve všech bitvách bojoval a všude udatenstvím podivení a slávy sobě dobýval, takže si o něm Čechové pravě divy vypravovali. Dvakrát prý se řadami nepřátel prohnal, všecko vsudy před sebou porážející a pokaždé zdrav ke králi Janovi se navrátil. Když však totéž po třetí učiniti chtěl, sklesl unavený kůň pod ním a tu jej nepřátelé buzykány a mlaty utloukli. Vedle něho v témže boji druhý hrdina český, Heřman z Miličína, velkým udatenstvím se proslavil.

A nyní přicházím k pozoruhodnému příkladu lidské síly, tím pamětihodnějším, jelikož náleží ženě. Alžběta, čtvrtá manželka Karla IV., dcera Bogislava V., vojvody Pomorského, vnučka poiského krále Kazimíra, po níž zachovaly se ve Hradci Králové pás hedvábný a lžice s českými nápisy, vynikala neobyčejnou silou, již nikterak na něžné postavě její znáti nebylo. Lámalat silné nože rytířské a kuchyňské pouhýma rukama jako

mrkev, pancíře rytířů roztrhávala ve dvě shora až dolů, nové podkovy rozlomila na ráz dle svědectví kronikáře Beneše z Vajtmíle. Cínový talíř svinula v kornout. Co k tomu dodati více? Pouze stesk, že síla taková nepodědila se v celém národě.

Za krále Václava IV. r. 1392 uspořádal lantkrabě rýnský na tržišti Starého města pražského rytířské hry osmihodinné, v nichž Čechové zvláště v běhu, klání, zápasu a vrhání kamenem vynikli.

Tak připravováno se k onom zápasu přeslavnému, k válkám husitským, jež snad jedinou mají v dějinách světových analogii, totiž války Řeků s Peršany. Mám tu snad jmenovitě naznačiti vynikající bojovníky v řadách našich? Zda tu nebyl každý cepník, ba každé to prače mladistvé, metající s vozů válečných kameny ve tlum nepřátel, božím bojovníkem?

Ať si nám kdo chce haní nejslavnější dobu naši, nejkrásnější rozmach síly české, ať si jazyk i péro lidí, zpronevěřivších se původnímu, lepšímu přesvědčení svému, do vůle třísni památku mužů, jimž nejsou hodni rozvázati řemeň u zablácených škorní, dobrý genius národa byl tehdy s námi, jako tž stojí při každém národě, jenž hotov jest za svobodu přesvědčení svého položití nejdražší statek svůj. Mám jmenovati otce Žižku a Prokopa, Hvězdu z Vicemilic a Bořka z Miletínka. Chválu i Roháče a celou řadu zvučných jmen, při jejichž hlaholu pouhém srdce české po 400 letech radostně zabuší? Ne, nikoli, to bylo by tolik, jako nositi do Boubínského pralesa dříví. Povízáme-li, že mužové ti z prostého lihu selského, nadaného pouze samorostlou silou, neumějící sobě pomoci, vypěstovali ve krátké době vojsko nepřemožitelné, před nímž se nesčíslné voje dávaly na útek, ani je nespatriřve, učiníme si nejlepší poněť, jací že to byli cvičitelé. Veřejná jejich cvičení po všech krajích Čech nejlepší o tom podávají doklady.

Totik chci podotknouti, že cepníci husitští za minutu 20—30krát uměli udeřiti cepem svým těžkým, železnými hřeby pobitým. Jací to mlatici, jak divné to klasy! Popisuje pak Eneáš Sylvius Táboře takto: "Lidé černí od slunce a větru osmahlí, pohledu hrozného, kteřížto zvykše v ležení při ohni a dýmu živi býti, měli oči orlí, vlasy dlouhé, nečesané, brady opuštěné, postavu vysokou a kůže tak tvrdou, že by od ní jak od pancíře meč odskočil." S tou kůží "dobrý" Eneáš Sylvius asi trochu práší, ale přece — kdož ví? Sám znám za našich dnů lidi, od jejichž kůže (na čele mají nejtvrdší) odskočí jak od pancíře každé slovo poctivé — ale to nejsou Táboři. Ti polehli u Lipan a vítězů páni provedli tehdy se zajatci kavaleriskou kratochvílí — upálili jich asi 600 ve stodolách nedaleko bojiště. (Říká se, že slovo "šlechta" pochází od německého "Geschlecht", já bych se též k tomu přidával, s tím toliko rozdílem, že pokládám předložku "ge" za zbytečnou...) Boží bojovníci odstranění, ale směr jejich zůstalo. Tábořský hejtman, kněz Fridrich Ruský zavedl zbytky čet tábořských na daleký východ, rodnou Ukrajinu, a tyto zbytky staly se základem slavného zřízení kozáckého. O kozáky rozbily se zuří vé útoky jezovitské Evropy na pravoslavnou Rus a Husité čeští byli učitelé maloruského Kozáctva. Jaké to povznášející vědomí! A na druhé straně čtyř husitské obrátily se do Uher, kde slavný Jan Jiskra z Brandýsa na Slovensku po mnoho let téměř samostatně vládl, posiliv na kolik století živel slovenský, kdežto na jižních hranicích roty české do záhuby bojovaly se svecpým Turkem. Byly vždy staveny ve přední řady a křesťanská Evropa zabýjela tak dvě mouchy jednou ranou: Zadržovala jednak nával muzulmanů a na druhé straně zbavila se tak pěkné částky prokletých kacířů českých...

V té době vzpomíná se Jana Švebly, hejtmana roty bratrské v Uhrách, jenž při kolbách o korunovaci krále Matyáše obdržel prvou cenu. Rovněž prvě ceny dosáhl r. 1459 v turnaji v Brně Vilém z Pernštýna, pán postavy vysoké a ušlechtilé, jehož vzornou snášelivost náboženskou nejlépe dosvědčuje výrok: "S Římany věřím, s kališníky držím, s bratřími umírám." Na panstvích jeho byla úplná svoboda vyznání, jediný snad případ v dobách oněch.

A tak přišli jsme k době bohatýrského krále Jiříka Poděbradského. Tu v popředí vyniká mohutný zjev pana Václava Vlčka z Čenova, jenž zasluhuje zmínky v listech těchto. V. Vlček, nejznamenitější a nejlepší hejtman polní své doby, vynikal nejen mužností, nýbrž i jako důmyslný šikovatel vozů, čímž měl v moci hlavní tehdejší prostředek i k obraně i k útoku. Šťastný zdar všech jeho podniků zjednal mu neobmezenou důvěru válečníků českých, udatné chasy, která boj si obrala za živnost: Tím vysvětluje se úkaz za doby naší téměř nepochopitelný, že on, prostý zeman český, o své újmě války vésti mohl s císařem i králem uherským. Slušno zachovati jeho výrok: "Vždycky jsem podle této země a podle králů, pánů našich činil, věrně se přidržuje, jako dobrý člověk a věrný Čech." K těmto vlastnostem družila se i způsob těla jeho, bylť veliký a údů hřmotných.*)

Z doby Jiříkovy zachovalo se nám prací panoše Šaška z Mezihoří znamenité líčení památné cesty švakra Jiří Poděbradského, pana Lva z Rožmitála po Evropě západní. Tento byl vyslán králem Jiřím jako zkušený diplomat, aby jednal smlouvy s různými panovníky, zvláště s francouzským, zjednal, jinak též, aby lepší mínění o Češích šířil. Bylť jsme tehdy v celém t. zv. "vzdělaném" světě vykřičeni za největší barbary, hlavně přičiněním Němců. Ovšem to bylo a bude vždy: Kdo nemůže mečem, šče jazykem, a nemůže-li se Němce ve proudech krve kochati prolévá aspoň potoky inkoustu, zcela jak píše Kolár:

"Neb krve nikdo tolik nevyžil, černidla že žádný nepřítel, co vyžil k záhubě Slávy Němec."

Tři léta pobyl pan Lev na cestách; prošel západ, Němckem obrátil se do Belgie, přeplul do Anglie, načež vrátil se do Francie. Odtud projel Španělsko a Portugaly, načež jižní Francií projel do Italie, odkud vrátil se zeměmi slovinskými a Rakousy do Čech. Líčení cesty té pěkně podává náš Alois Jirásek ve práci svojí "Z Čech až na konec světa", z níž leckde doslovně cituji.

Celé poselství české skládalo se asi ze 40 osob, většinou ze stavu panského i rytířského, mezi nimiž zvláště vzpomínáno p. Jana z Kolovrat, příjmím Žehrovského, rytíře to podle slova bečžho, pravého Achilla. Jediný Němec přidán, výpravě za tlumočníka v Německu, jelikož žádný z pánů českých německy neuměl, leda pan Lev trochu, ale nehrubě. Za to latinsky hovořil jako nějaký mistr učený a hbitě řečňoval. To bylo tehdy a dnes? Trudno domysleti.

V Kolíně nad Rýnem velice líbil se český tanec s pochodněmi, jež páni čeští, jsoace u tamního dvora hosty, provedli. Velice se Němci divili, když naši po 12 párech proti sobě s planoucimi pochodněmi v ruce vykročili a pak za zvuků hudby pěkným krokem se proplétali a províjeli, že světla pochodní byla tu jako květ, tu jako krásná figura opět jiná a jiná a v to pak, když zbraní zařinčeli a zvučně zazpívali. Ejhle, staročeskou rej! V Bruselu měli naši opět příležitost významnati se. Když se princ Karel Smělý navrátil od dobývání Lutichu, pořádaný slavné turnaje, a tu, toť se ví, Čechové scházeti nesměli. Nejprve byly zápasy křížkem, jak se u nás říká. Pan Kolovrat Žehrovský vešel v okol, čekaje protivníka, jenž se brzy objevit. Byl to chlap jako hora, svalů obrovských, kdežto pan Kolovrat nebyl sic vzrůstu vysokého, ač jádrné postavy. Zápas

*) Snad nechybím, uváděje tuto hrobní nápis jeho od Bohuslava Hasištejnského z Lobkovic:

"Věnceslav rodilý z Čenova v tom hrobě spočívá,
Sláva jeho chladný země pas ohlašuje.
Bez něho mocnáři studeným vládnouce Polabskem
Do prudkých nikdá vojska nevedli bojův.
Bez něho lid bujarý zbraně válečné se nechápal,
Ni strašným hlaholem nezněla trouba hrubá,
Visly toky studené i Dunaj jeho poznauly chrabrost,
I spolu Sarmatskou, jenž vláhu pije Alán.
Šipy nemohly, ni meč zahubit mládence jarého,
Až duň přemnožství starce přemohlo nyní."

trval dosti dlouho, když tu pojednou pan Žehrovský, stisknuv obra jako železnými kleštěmi, povalil jej na zem k velikému úžasu bruselských, neboť zápasník ten, jemůž vévoda (Filip Dobrý) platil 500 dukátů, nebyl dosud nikým přemožen. Dle pravidel zápasnických ještě dvakráte se křížkovali, ale bruselský obr ležel vždy v písku dřívě, než se nadál. Vévoda pak pana Kolovrata celého přehmatal, nemá-li nějakého kouzla při sobě, ale těmi kouzly byly: Síla, cvik a mysl neohrožená. Rovněž pan Kovarský třikráte v zápase povalil jistého hraběte burgundského, a též on neměl jiných kouzel, než pan Kolovrat.

Druhý den byly vlastní turnaje. Nejdříve burgundští spolu zápasili v lámání dřevců, ale naši potichu se smáli, vidouce ta tenká dřevce. Jaká to hračka titěrná, tak pro pacholata a panošky, když se cvičí; pan Žehrovský nahlas divně o tom mluvil. Dobře ještě, že česky nerozuměli.

Pak nastal zápas tužší, aby totiž druh druhu ze sedla vyhodil. A tu pan Lev dva rytíře burgundské po sobě vyhodil, pan Bořita také dva a pan Kolovrat tři.

Po té ukázali naši, jak se zápasí po česku. Odepjali těžké pancíře a místo nich připjali si lehné prošívané. Výkřiky úžasu ozvaly se z diváctva: Divili se předem dřevcům, bylať veliká, silná a těžká, ne jako ty hůlky burgundských rytířů a za ochranu proti nim jen lehké prošívané. Pan Lev a Žehrovský, zasadivše dřevce, tryskem rozjeli se proti sobě. Vše čekalo, že v tom okamžiku oba těžce raněni vyletí ze sedel a zatím oba zůstali v sedle jako svíčky. Dřevce páně Lvovo zlomilo se o prsa pana Žehrovského, až třísky lítaly. Jaká to byla hrud!

Ale pan Žehrovský sám chtěl ještě dřevce zlomiti, a jelikož pan Lev z okolu vyjel, hnál se pan Žehrovský v divokém cvalu přes celý okol proti hradební, kamenné zdi, do níž dřevcem vrazil. Sám silný kůň jeho sklesl nárazem tím na zadní nohy, ale pan Kolovrat zůstal jako přibitý, načež kousek tento ještě jednou opakoval.

Jásot Francouzů (Valonů) byl ohromný, a čemu nejvíce se divili, byla neúnavnost, s jakou Češi podnikali zápas za zápasem, kdežto burgundští po jediném sedání umdlení vystupovali z okolu.

Z našich vjeli v okol ještě páni Frodnar a Kovarský. Ti také roztrfštivše po dřevci, chopili se palcátů. Radost byla se podívatí, jak ti dva na sebe doráželi, jak do sebe železnými palcáty bušili, až jiskry z nich sršely, jak obratně rány zachycovali, jim se uhýbali a koně otáčeli. Někdy, když helmice cvakla, mysleli Francouzi, že jistě ten či onen skotí se s koně, ale k tomu neměl se ani jeden, ani druhý. Po zápase sám princ Karel dal si podatí palcát a potěškav jej, pravil: "Probůh, takovou-li zbraní vždy provádíte u vás zápasy a hry válečné? To-li nazýváte hrou? Toť aby tak zápasili lidé, kteří jsou na smrt odsouzeni. Vyť lehkó života vážíte!"

A pravdu děl vévoda. My vše, co jinde hrou nazývají, boreme do opravdy, a co bychom vážně pojímati měli, odbyváme hrou. A dle toho naše úspěchy. Hádajíce se o komáři sádlo, zápasíme do úplného vysílení, do zničení existenci, a kde by zápas byl na místě, tam chabě hlavu skláníme, oslazující si zklamání sacharinovou pilulkou nějakého sořizmatu. . . .

Ale vraťme se ku slavnosti, která se po slavnosti odbyvala.

Vévoda, sňav svůj vlastní řetěz se znamením zlatého rouna, pověsil jej na hrdlo panu Lvovi a udeřiv jej třikráte mečem na rameno, přijal ho tím mezi rytíře zlatého rouna. Té cti dostalo se také pánům Žehrovskému a Bořitovi. A tak čeští páni byli jedni z prvých rytířů tohoto řádu slavného, jenž dnes uděluje se toliko hlavám z rodů panovnických anebo jednotlivcům zvláště vynikajícím. — A po 424 letech opět to bylo poselství české, kteréž se r. 1889 vypravilo z Čech do Francie. Ale nebylo v něm tenkrát šlechtice ani jediného, ti již odvykli sobě, Čechy se zvatí, a nebylo jich také třeba; úkol jejich zastali tentokráté lépe bratři Sokolové, kteří jménu českému zá-

skali v Paříži slávy netušené. Přišli, viděli a zvítězili, jako svého času pan Lev z Rožmitála se svým poselstvem.

Ale stopujme toto dále. V městě Olmedo ve Španělsku stal se Čechům následující kus: Pan Žehrovský tam ve slavném zápase porazil jednoho ze Španělů (ač sám též jednou podlehl) a to zrádné Španěly tak rozčílilo, že Čechům všude po ulicích nejhorších jmen dávali (ale již jsme tomu skoro zvykli), ano až i kamením po nich házeli. Naši divili se ovšem pohostinnosti takové, ale vyhýbali se srážce. Ale na čele pana Žehrovského stahovaly se od první porážky jeho těžká mračna, bylo se co báti, by nebyla z nich bouře. A skutečně — uhořelo. V hospodě, kde Češi bytovali, začal jeden Španěl o Česích potupně hovořiti. Náhodou tu byl pan Žehrovský, on sám. Něco z té hanebné řeči Španělovy vyrozuměv, ihned k němu šel a nemeškaje, vyřadil chvástavému Španělu takový políček, až zavrával. A v tom pan Žehrovský, chytiv ho za sukni, vynesl ho jako štěně ven a na ulici vyhodil. (Tak to dělali staří, my jsme jiní chlápíci, my se otřeseme a — dáme to do novin)

Za krátko celé město bylo vzhůru. Houf lůzy španělské přivalil se k hospodě, v níž se Češi zatarasili; nastalo krvavé dobývání. Tři útoky hrstka Čechů již odrazila, když tu královská stráž přichvátala i chátro rozehnala, načež Čechové dále na cestu se vydali. —

Na zpáteční cestě z Itálie účastnili se ještě turnaje ve Štýrském Hradci, kdež se opět vyznamenal pan Kolovrat proti německému rytíři Hanesi Riembergovi, jenž byl obrovské velikosti a síly, nejslavnější v turnajích, protože dosud nepřemožený. Při prudkém nárazu zůstal pan Kolovrat v sedle jako přibitý, ale Hanes ležel v písku. Jen kůň p. Kolovrata dostal ránu smrtelnou.

A tak vrátilo se pokryto slávou české poselství do Čech, zaživši mnohých příhod podivných, jež mi tuto nebylo možno uvésti. A tím také končí se prozatím poznámky moje, které doufám, že bude mi možno zpracovati jinak. Příklady bujné síly české mizí povážlivě v úpadku státu českého, jenž spečetěn bitvou na Bílé Hoře. Za německou víru Lutherovu nedovedl se lid nadchnouti více, jako za čisté učení Husovo, jenž za ně život položil, a poroba tělesná, v níž uvrhla šlechta lid selský, uspala bujarou dřívě sílu národa. Měšťanstvo bylo rozmařilé a bigotní a šlechta — těžko chladně o ní psáti.

Zoufalé výbuchy staré síly české v selských povstáních pro nedostatek vůdce potuchly bez výsledku ve proudech krve.

A pak již přicházíme k dějinám našeho století, v jehož druhé polovici stará česká síla znovu oživila, vzkříšena byvši Fuegnerem i Tyršem a nadšenými druhy jejich. Dnes po vlastech našich vesele zní heslo naše "Tužme se", buďte bývalou statečností a řadte bujaré junáky pod prapor bratrství. Stará síla česká neumořena, jí také platí náš sokolský pozdrav: Na zdar!

Mezinárodní závody v přetahování provazem.

Nebude snad nemístno v "Sokolu Americkém", když se zmíním několika řádky o mezinárodním zápase v přetahování provazem, který se odbyval minulého měsíce v místnosti Battery D. na Michigan ave. v Chicagu.

Podnikatelem a říditelem závodů těchto byl známý chicagský milovník sportu Parson Dawis, který vypsál cenu k oněm zápasům 2050 doll. a sice první cena \$1000, druhá \$500, třetí \$300, čtvrtá \$200, a pátá cena \$50 byla určena četě, která bude mít nejlepší ze všech vzhled.

K závodům těm pozvány byly různé národnosti v Chicagu zastoupené, z kterých se účastnily pouze následující: Američané, Skotové, Angličané, Irčané, Kanadáné, Francouzové, Italové, Němci a Češi.

Závody ony rozděleny byly as následovně:

Každá četa, pozůstávající z osmi mužů a svého velitele, jest podrobena zvažení se než závody počnou tak, aby jedna četa nebyla těžší než druhá. Každá četa jest povinna závoditi nejméně 20 minut oproti druhé, a ona, jež k sobě pět stop provazu dostane, má býti pokládána za vítěznou.

Ovšem, že v některém případě četa dobře vycvičená, zvítězila o něco spíše, než čtyři ostatní, u nichž viděli jsme zápas v posledních dnech, který trval až skorem hodinu, tak že si může čtenář představit, jak zápasy byly tuhé a napínavé.

První den, když ony závody začaly, byla jedna četa po druhé vyvolána říditelem a každá v stejnokroji s praporem v čele, za zvuku své národní hymny na místo závodní kráčelo. Samo sebou se rozumí že nadšení bylo v obecenstvu velika. Zápaseno bylo po večerách po celý týden vždy až dlouho do noci, takže v některém případě zápasy ty až unavovaly obecenstvo na ně se dívající. Jelikož by zabralo mnoho místa zde o každém závodě zvlášť se zmiňovati, podávám zde úplný součet z listů anglických, jak udán byl.

První cena (\$1000) připadla Američanům, kteří zvítězili šestkrát po sobě a bylo zřejmo, že se na závody jak se patří připravili. Druhá cena (\$500) připadla Skotům, zároveň pátá cena (\$50), že vzhled jejich uznán za nejlepší; byloť na nich viděti nejen vycvičenost tělesní, ale i chování a jejich stejnokroj podával jim pěkného vzhledu. Třetí cena (\$300) připadla Irčanům, kteří při posledním zápasu s Kanadany zvítězili tím, že kanadským vysmekl se provaz z pasu. Následkem toho připadla čtvrtá cena (\$200) Kanadánům. Všechny čtyři zvítězily následovně: Američané 6; Angličané 2; Irčané 3; Skotové 5; Němci 1; Kanadáné 4; Italové 0; Francouzi 2 a Češi 0.

Připomenouti sluší, že Češi se druhého dne vzdali dalších zápasů úplně a následkem tím propadli. Zde naskytuje se nám příležitost říci našim krajanům několik upřímných slov.

Kdo při těchto závodech přítomen byl, ten zajisté na první pohled uznati musel, že jen vycvičenost tělesná při nich zvítězí a že jen ten, kdo tělocvik pěstuje, jest s to podobných zápasů se účastniti. Zmínili jsme se již několikrát, že sbory sokolské na prvním místě ustanoveny jsou k tomu, aby šířily dobrou pověst jhena českého v národech cizích. Žádný spolek není s to vystoupením svým upoutati k sobě takovou pozornost, jako spolek sokolský, jmenovitě pak, když jest mu klásti před cizinou též účty ze své činnosti. Avšak kdekoliv Sokol před cizinou vystoupí, musí býti vystouperí jeho důstojné, musí zjevem imponovati i každý jeho pohyb, jeho chování musí podávati důkaz, jaký blahodárný vliv má tělocvik na tělo lidské — jeho pouhý zjev musí mluvití výmluvněji, nežli vše ostatní.

Nám naskytuje se zde velmi často příležitost hromadně před cizinou vystoupiti, a nalezly bychom ji častěji, kdybychom ji chtěli vyhledávati. Byli bychom v četných shromážděních vždy srdečně vítáni a byli bychom tak velice k tomu nápomocni, aby jméno české vešlo v širší známost a aby lid americký Čechy lépe poznal. Avšak opakujeme zde ještě jednou, musí-li jednotlivec bedliv býti toho, aby chováním svým dovedl si účtu a vážnost získati, tím více pak musí nad tím bděti celek, tím větší úzkostlivost musí panovati tam, kde vystoupiti jest nám co celku.

Pro veřejná vystupování měli by býti vybráni Sokolové, kteří sami jsou již postačitelnou zárukou, že získají jménu českému cti. Přísná kázeň, vzorné chování to jest, co na cizince mocně působí, a z obdivu, jaký způsobem tím jsme s to vzbuditi, záhy přízeň a z té láska k nám Čechům vyplyne. Protož viděli jsme rádi, že při druhém zápasu, který se odbyval ve výše zmíněné místnosti mezi americkými atletickými kluby, přihlásili se též čeští Sokolové, kteří svým vystoupením budili pozornost obecenstva. Cvičební stejnokroj Sokolů vyjímá se ze všech nejlépe, neboť jak známo, u amerických atletických klubů žádného úplného stejnokroje nemají.

Závodů se účastnily: Northwestern University, Scotch At. C., Pullman A. C., Lake View, Columbia foot ball Club,

Čeští Sokolové, Company C. second Regiment, Chicago College of Dental Surgery.

Čtyř pozůstávaly z pěti členů a velitele a každá vážila přes 800 liber. Zápas vyměřen byl pouze na deset minut, v kterých jedna četa uznána byla vítěznou, když k sobě přitáhla nejméně dva palce a nejvíce tři stopy provazu od místa určeného. Pravidla k závodům těmto byla jako při minulých, pouze s tím dodatkem, která četa ve třech zápasech nezvítězí, jest počítána za propadlou. Jak tuhý zápas byl mezi těmito četami, bylo viděti, že pouze jediný palec od znamení určeného rozhodoval a marně se některá četa namáhala více získati.

Jak se čeští Sokolové drželi, vysvítá z toho, že přetáhli Columbia foot ball club a vojiny II. pluku za první večer. Druhé večery přetáhly Chicago College of Dental Surgery a Pullman A. C. Pak s Northwestern university přetahovali se dvakráte; jednou zůstal zápas nerozhodnut a po druhé zvítězili.

Při skončení závodů odevzdány ceny následovně: 1. Scotch A. C., 2. Northwestern university a 3. čeští Sokolové. Ceny záležely ze stříbrných medailí.

Pro příště budiž pamatováno, aby pro podobné zápasy vybrali se ze středu našeho ti nejohrovenější Sokolové a nikoliv pouze jednotlivci aby měl v podobném případě práva vybírati. Nám se tu nejedná o to, který spolek sokolský se kde účastní, ale jak. Nám jde vždy o celek a čest jeho, nikoliv o nějakou švandou, kterou jednotlivci v závodech výše na prvním místě zmíněných vyvedl.

Když se dáme na vojnu, máme bojovati, třeba jsme čestně prohráli, nikoliv však se vzdáti dobrovolně aneb se vymlouvati před Američany. Že jsme se v tom necvičili. Nás Sokolů jest tu dost vyvíčených a proto není třeba, aby brali se od jinud nevyvíčení. To doufám, že stačí. F. Krejčí.

Včasné a upřímné slovo k Sokolstvu chicagskému.

Není jediného upřímného Sokola v Chicagu. Jemuž by nebylo žalno patřiti na to, jak roztrženo v malé hloučky Sokolstvo v Chicagu působí, jsouc nuceno při tom v mnohém se uskrovnovati, ač celkem vydává veliké sumy peněz, aby svým sokolským účelům mohlo aspoň z části dostáti.

Mnohokrát již dotkli jsme se oněch nezdravých poměrů Sokolstva chicagského a vyzývali jsme jednotlivé sbory ku spojení se, však hlas náš zůstal vždy hlasem na poušti volajícího.

Není třeba tuto široce vykládati, jak snadno mohlo by se několik sborů chicagských spojití v jeden mohutný; toť každému jest jasno, že žádných překážek spojení takovému v cestu se nestaví, vyjma onu hlavní: totiž nedostatek dobré vůle pro spojení, plynoucí z nedostatečného, ne dosti upřímného pojmání účelu sborů sokolských, o kteroužto překážku všechna dobrá vůle menšiny posud vždy se rozbíjela.

Zmiňujeme-li se tuto opět o potřebě spojení se několika sborů chicagských, činíme to v tom přesvědčení, že právě nyní doba pro spojení takové jest neobyčejně příhodnou a také proto, poněvadž jsme přesvědčeni, že počet těch Sokolů, kteří upřímně si zmíněné spojení přejí, v poslední době v Chicagu valně vzrostl.

Jsmo přesvědčeni, že Sokol Plzeňský, Těl. Jed. Sokol, Česko-Americký Sokol a T. J. S. Tyrš mohly by se velmi snadno spojití v jediný sbor a to právě v době nejbližší přístí, aniž by spojení takovému co stálo v cestě.

Plzeňský Sokol právě chystá se k stavbě vlastní tělocvičny. T. J. Sokol usnesla se nedávno sň svoji prodati, neboť část města, v níž ona sň stojí, jest již Čechy skorem na dobro opuštěna. Popobně sň Česko-Amerického Sokola, jež v témže okrsku co sň Těl. J. Sokol se nalezá, jest v místě pro přítomnou dobu úplně nepřítomným, i není žádné naděje, že by snad tato nepříznivá okolnost v budoucnosti se změnila. T. J. Sokol

Tvrš vlastní tělocvičny nemá, však jest sborem čítajícím hojně členův, z nichž mnozí zajisté že potom touží, aby jednou mohli cvičiti v tělocvičně řádné, v každém ohledu požadavkům zdruhovodným odpovídající.

Takovou krásnou tělocvičnu, důstojný Dům Národní snadno mohly by postaviti jmenované čtyři sbory společně nákladem dosti značným, aniž by při tom uvedly se v dluh; třeba jen, aby se spojily v sbor jediný.

Jak mohutný byl by to pak sbor sokolský!

Sbor čítající přes 900 členů!

A jak by v krátkce sbor takový zmohutněl, neboť pak přidávali by se k němu mnozí, kteří dnes jen k vůli roztržitosti Sokolstva v Chicagu k žádnému sboru přidati se nechti.

Pak jistě měl by každý uvědomělý Čech v Chicagu za svoji povinnost býti Sokolem!

Dosud se o spojení Sokolů Chicagských jen mluvilo, nuž přikročme již jednou k činům!

Nechtějme, aby jednou naši potomci na nás ukazovali, že libovali jsme si v tříštění a drobení sil, že nechťeli jsme pracovati společně, třeba že měli jsme všichni cíl společný!

Nedopustme, aby kdokoli o nás mohl tvrditi, že neběžím nám při všem našem konání o posvátný účel sokolský, ale že jsme Sokolové povrchní, jimž věc sokolská v srdce nepronikla.

Co zdržovalo nás od spojení, od sražení se v jediný mohutný šik?

Nic! Jen málo dobré vůle, jak výše jsme se zmínili!

Nuže, dokažme skutkem, že nyní máme dostatek vůle, která dovede v Chicagu vytvořiti tak mohutný sokolský sbor jakého mimo Prahu v žádném českém městě nestává!

A projevme tuto svoji dobrou vůli co nejdříve! Vždyť doba k tomu tak jest příhodnou a všichni upřímní Sokolové chicagští i každý Čech chicagský, ano i každý Čech vůbec, kdo sokolské poměry v Chicagu zná, přeje si toho v zájmu společné nám všem věci sokolské, abychom již jednou tvořili v Chicagu jediný svorný, mohutný sbor sokolský!

Nuž, podejme si pravice! Spojme se!

Zasláno.

V New Yorku, 5. ledna 1892.

Et. redakce "Sokola Amerického".

Poněvadž panuje nedorozumění mezi V. V. N. J. S. a Těl. Jed. Sokol v New Yorku ohledně členů přes 20. roků k jednotě naší patřících, žádáme za laskavé uveřejnění následujícího zaslána v "Sokolu Americkém":

Na uváženou všem sborům k Nár. Jednotě Sokolské patřícím.

Poněvadž jest několik členů v Těl. Jed. Sok. v New Yorku, již nepřetržitě po 20. roků ku sboru patří, hlásí se tito o práva svá a chtějí, by sprostěni byli platu, jež jim stanovy N. J. S. předpisují.

Článek 9., hlava I. stanov N. J. S. totiž praví:

Člen, který ke sboru po dvacet let nepřetržitě patřil, budiž sprostěn veškerých poplatků a na žádost jeho sboru vystaví mu V. V. záslužnou listinu.

Tímto vyrozumívá se, že člen takový zbaven má býti placení veškerých příspěvků nevyjímaje tudíž snad ani příspěvky k N. J. Sokolské.

Na to praví článek 2., hlava IX. stanov N. J. Sokolské následující:

Na běžné výlohy V. V. N. J. S. přispívá každý sbor za každého svého úda dvacet centy čtvrtletně. V tomto poplatku zahrnut jest i časopis. Kdyby bylo třeba může V. V. rozepsati mimořádné příspěvky.

Vidno tudíž jest, že jeden článek zbavuje člena nepřetržitě po 20 let ku sboru patřícího veškerých příspěvků, kdežto ve článku druhém jsou sbory povinny za členy ony platiti V. V. N. J. S. Kterak sbor kterýkoliv k tomu přijde, prokázal-li členu svému tu výhodu, že jej zbavil povinnosti platiti příspěvky, aby ještě za něho platiti musil na místě jiném. Tím vysvětluje se tolik, že sjezd ustanovil to, co spíše patří každé jednotě samé rozhořovati: nakládati si s členy svými dle svého dobrozdání. Kdož však může rozkazovati kterémukoliv sboru, by ještě sbor ten za člena neplatícího platil na jiném místě, když N. J. S. nemá být o onen příspěvek zkrácena a když z úcty k takovému členu není hleděno toho, by i zbaven byl poplatků k N. J. S. Pakli sjezd nechtěl zbaviti členy také povinných příspěvků k N. J. S., tak tím méně měl práva ustanoviti jak jednoty samy nakládati mají s členy svými. Nepatří-li se to více N. J. S., by na členy podobné ohled brán byl, pak jednotě každá může si odměnit, neb úctu prokázati svému členu jakýmkoliv způsobem chce. Či mohl by někdo jednotě některé zazlívati, kdyby člena svého zbavila příspěvku, a k tomu ještě pět dolarů přidala? Zajisté, že ne! Však může žádáno být na některé jednotě, by zaplatila za člena svého dluh, když jej sama nebyla udělala? To jest příliš těžké. Následkem toho žádáme veškeré sbory, by záležitost tuto na přetřes vzaly a rozhodly buď, by členové tací zbaveni byli veškerých poplatků nevyjímaje ni poplatek k N. J. S., aneb by ponecháno bylo jednotám samým, aby s členy svými dle dobrozdání nakládaly. Po uvážení tohoto může V. V. svolati písemní sjezd, kterým by se článek 2. hlava IX změnit mohl v následující:

“Na běžné výlohy V. V. N. J. S. přispívá každý sbor za každého svého úda dvacet centy čtvrtletně, vyjímaje za údy, kteří přes dvacet roků k jednotě patří.

Doufáme, že jednoty Sokolské věc tuto řádně uváží a k tomuto s új souhlas dají a tím snad horším nepřijemnostem, jež by z toho někdy povstati mohly, zabrání.

Za Těl. Jed. Sokol v New Yorku
 Jos. Wocel }
 Jos. Říha } výbor
 Aug. Tesař }

P. R. Záležlost, o níž výše uvedené zasláno T. J. Sokol v New Yorku jedná, jest úplně jasou. Článek 9 hl. I. stanov N. J. S. sprostňuje takového člena, který nepřetržitě ku sboru 20 let patřil, veškerých poplatků tedy i poplatků k N. J. S., a dle článku 2 hl. 9 stanov N. J. S. jest povinen každý sbor přispívati dvacet centy čtvrtletně V. V. N. J. S. za každého svého člena, tedy i za takového, který po dvacet let ku sboru nepřetržitě patřil, jest veškerých poplatků sprostěn. Máme za to, že věc tato byla zástupcům na posledním mimořádném sjezdu, jenž oba zmíněné články přijal, tak jasou a srozumitelnou, jako se jeví každému, kdo oba ony články za sebou si pozorně přečte. Však máme za to, že výše zmíněný článek 9 hl. I. stanov N. J. S. neodpovídá úplně původnímu návrhu, jenž měl býti učiněn v tom smyslu, aby byli sprostěni veškerých poplatků takoví členové, kteří patřivše po dvacet roků nepřetržitě ku sboru, naležají se v takových poměrech, že další placení příspěvků jest jim obtížným. Nemajíce podrobné zápisky ze sjezdu clevelandského po ruce, nevíme byl-li v uvedeném smyslu původní ten návrh, ježž učiniti měli zástupci Těl. Jed. Sokol v Chicagu na sjezdu, podán, a byl-li, pak jest možno, že po přijetí byl do stanov v jiném smyslu upraven, což mohlo se snadno státi uvážíme-li, že na sjezdech, při nichž obyčejně spěšně se jedná, snadno nějaké to vynechané slůvko neb dvě se opomene vřaditi na patřičné místo.

Onen původní návrh Těl. Jed. Sokol v Chicagu daný ježž zástupcům, aby jej ve sjezdu přednesli, vztahoval se pouze k takovým členům, kteří po dvacet let ku sboru nepřetržitě patřivše, požádají o sprostění placení příspěvků z důvodů své nemajetnosti. Návrh ten byl skutečně dobrým a měl vyhověti eitelné potřebě. Zkušenost totiž ukázala, že často členové, kteří

po dlouhá leta ku sboru patřili, bývají vylučováni pro neplacení příspěvků a zkoumána-li příčina, proč mnohdy takový starší člen, po mnohá leta správně povinnosti své konající, nechává se vyloučiti, tu shledáno, že jediné jeho nemajetnost, nemožnost úplná dalšího placení jest toho příčinou. Vždyť všichni dobře známe ty trdné poměry, v nichž žijeme. Velikou většinou členové sokolských sborů jsou dělníky a co očekává dělníka v pokročilejším věku víme: život plný strádání. Jak má pak v takových nepříznivých poměrech se naležající Sokol platiti ještě příspěvky k sokolskému sboru, jež byl v lepších letech, kdy mohl pracovati a vydělávati, rád platil. Nezbyvalo mu dříve než podrobiti se nutnosti, neplatiti, a nechati se ze sboru vyloučiti.

Z uvážení těchto poměrů, které mnohým našim horlivým Sokolům znemožnily platiti v pokročilejším věku příspěvky, vznikl návrh Těl. Jed. Sokol v Chicagu, jenž hoden byl podpory. My zajisté všichni si vážíme takových členů, kteří po dlouhou dobu dvaceti let věrně k sokolské věci stáli a těžce bychom to všichni nesli, aby takoví milí naši druhové byli z řad našich vylučováni, když sestárnuvše nemají dosti prostředků k placení příspěvků. Z toho ohledu bylo chvályhodno, že poslední sjezd N. J. S. naduvedený článek 9 hlava I. přijal.

Po našem náhledu měl však článek onen (čl. 9. Hl. I.), měl-li vyhověti skutečné potřebě, zníti následovně: “Požadá-li člen, jenž po dvacet let nepřetržitě byl Sokolem, o sprostění placení veškerých příspěvků (ku sboru i k N. J. S.) budiž placení jich sprostěn. Zároveň budiž každý člen, jenž po dvacet let nepřetržitě byl Sokolem, vyznamenán V. V. N. J. S. záslužnou listinou.”

Článek 2. Hl. 9 stanov N. J. S. měl by pak zníti následovně: “Na běžné výlohy V. V. N. J. S. přispívá každý sbor dvacet centy čtvrtletně za každého svého člena, (vyjímaje ony členy, kteří dle článku 9. Hl. I. veškerých poplatků byli sprostěni.) V tomto poplatku” Uvedenou změnou článku 9 Hl. I. a doplňkem čl. 2. Hl. 9. doufáme, že by se nejlépe všem vyhovělo, jak jednotlivým Sokolům, jichž se to týče, tak i všem sborům. Zároveň jsme přesvědčeni, že by o sprostění platiti příspěvky nežádal žádný Sokol majetný, jenž platil-li rád po dvacet roků příspěvky, činil by tak ochotně i na dále, věda že podporuje věc dobrou, k povznesení tělesnému i duševnímu lidu našeho směřující.

Sokol Americký.

* Těl. Jed. Sokol Tábora v Chicagu byla přijata do Nár. Jed. Sokolské. Na zdar!

* Ve Výk. Výboru Nár. Jed. Sokolské zasedají v t. roku Sokolové: Fr. Kaplan, starosta; T. Gresl, místostarosta; P. A. Waněček, jednatel; K. Jiran, tajemník; P. V. Šisler, pokladník A. Kolman, Fr. Moudrý, A. Pittner a E. Chrudimský.

* Těl. Jed. Sokol Karel Štulík ve Schuyler, Neb, přihlásila se k N. J. Sokolské. Na zdar!

* V mezinárodních závodech v přetahování provazem pořádaných v m. m. v Omaze došla sobě četa tamní T. J. Sokol třetí ceny. V podobných závodech rovněž m. m. v Chicagu pořádaných došla četa Čes. Amer. Sokola též třetí ceny.

* Z Clevelandu, O., dovídáme se žalostnou zvěstí, že tamní sbor Sokolek se rozpadl z té příčiny, že neměl kde by cvičil. Doufáme, že uvědomělé české dívky clevelandské přičiní se všemožně, aby činnost sokolskou již jednou započatou nenechaly na dobro zaniknouti i že v brzku opět sestoupí se v nový šik sokolský, by v něm znova a úspěšněji se tužily a prospívaly. Prvý nezdar nesmí nikoho na půli cesty zastaviti.

* Výstava již Plzenský Sokol v Chicagu pořádal v dnech od 13. do 30. m. m., potkala se s úplným zdarem. Obnášeti čistý výnos z ní přes \$3000,

* Těl. Jed. Sokol v Crete, Neb., zbudovala nákladem as 3000 tělocvičnu, již dne 31. m. m. slavnostním způsobem otevřela. Přejíce čilým Sokolům Cretským, by pod vlastním krovem se zdárným úspěchem idealy sokolské pěstili, kojíme se nadějí, že v brzku bude nám přivítati je v družném kruhu Nár. Jed. Sokokolské, v němž dosud jsme je byli neradi postrádali při práci společné. Na zdar!

* T. J. Sokol v South Omaze zvolila sobě ve výroční schůzi následující Sokoly úředníky: M. Boukal, st.; J. Těsnohlídek místost.; J. Moravec, taj.; J. Pavlík, uč.; T. Vašák, pokl.; J. Vávra, K. Kotrba, J. Pavlík, výb. majetku F. Pavlík, náč.; J. Vávra, prap.; A. Budín, dom. spr.

* Těl. Jed. Sokol v Chicagu pořádala dne 1. t. m. veřejné cvičení svého žactva, při kteréž příležitosti cvičily též poprvé veřejně Sokolky T. J. Sokol a prvá četa T. J. Sokol. Cvičení ono bylo navštíveno četným obecnstvem, jemuž zvláště pěkné výkony bujarých Sokolek se líbily. — Přejeme statečným Sokolkám T. J. S., aby v sokolském se tužení zdárně pokračovaly.

* Na sklonku m. r. zemřel Sokolové: Fr. Bukovský, člen T. J. Sokol v Milwaukee a Ant. Hrubý, člen T. J. Sokol v St. Louisu. Dne 2 t. m. zemřel Sokol Martin Trázník, dlouholetý, horlivý člen T. J. Sokol v Chicagu. Budiž jmenovaným, od nás na vždy odšedším Sokolům paměť věčná.

* Dne 31. m. m., pořádal Česko-Americký Sokol v Chicagu veřejné cvičení svého žactva.

* T. J. Tyrš C. R. Sokol v Cedar Rapidsích zamýšlí zbudovati si vlastní tělocvičnu. Přejeme čilé té jednotě mnoho zdaru v onom důležitém podniku.

* Prvý příspěvek k účelům Národního Výboru složila Těl. Jed. Sokol v Chicagu, v obnosu \$25. Tento příklad vlastenecké obětavosti, již neznámy jsou váhání a odkládání tam, kde se jedná o podnik národní, měl by býti hojně následován jak sbory sokolskými tak i všemi ostatními spolky a řády česko-americkými. Těl. Jed. Sokol, jež vyniká co sbor sokolský svojí vlasteneckou horlivostí, již při přechytných příležitostech osvědčila a uvedeným skutkem opět dokázala, zasluhuje — plného uznání. Na zdar!

* Sokolky T. J. Sokol Čechie v Chicagu s chvályhodnou horlivostí se tuží, navštěvujíce pravidelně cvičení počtem 16—18. Cvičitелеm jejich jest Sokol Fr. Pecival, člen Plzeňského Sokola, jež cvičitelské povinnosti své s opravdovou láskou se věnuje.

* T. Jed. Sokol v Milwaukee, jež nedávno zakoupila pozemky, aby na nich zbudovala vlastní síň, jež by byla Národním domem všem Čechům milwauckým, pilně pracuje, aby v brzku vše svého dosáhla, v čemž jest ochotně domácím vlasteneckým občestvem podporována.

* Ve výroční schůzi T. J. Sokol v Chicagu zvoleni byli následující Sokolové úředníky: Jos. Kostner st.; K. Boehm místost.; V. Maleček, taj.; J. Hájek, uč.; J. Švec, pokl.; K. Štulík, náč.; Fr. Hešík, cvičitel; F. Taraba spr. výb.; F. Holub, knihovníkem, M. Hešík a V. Čapek, praporečnický.

* O úřad společného cvičitele Nár. Jed. Sokolské přihlásili se Sokolové: M. Honzik člen Sokola Slávského v Chicagu a člen Česko-Amerického Sokola, rovněž v Chicagu a Sokol P. Straka, člen Těl. Jed. Sokol v Milwaukee, bývalý cvičitel Sokola Žižkovského. Oba ucházejí podrobeni budou zkoušce pod dozorem tělocvičného výboru N. J. S. a cvičitelského sboru T. J. Sokol v Milwaukee a přednost dána bude kandidátu schopnějšímu. Jsouce přesvědčení o důležitosti úřadu společného cvičitele přejeme si všete, aby Sokol, jemuž úřad ten bude svěřen, byl opatřen všemi vědomostmi, jichž mu v obtížném jeho povolání bude třeba i aby vyzbrojen byl pravou sokolskou horlivostí a

vytrvalostí. — Jak v zápisu o poslední schůzi V. V. N. J. S. na jiném místě uveřejněném jest udáno, nenabídl se z českých Sokolů V. V. nikdo za společného cvičitele, ač Pražský Sokol horlivě o to pečoval, aby N. J. S. schopného, spolehlivého cvičitele opatřil.

— Sokolstvo polské chystá se ku sletu, jenž bude ve Lvově 4 až 7 června t. r. odbýván. Sokolské spolky všech slovanských národů budou k tomuto sletu pozvány.

DOPISY.

V Manitowocu, Wis., 4. ledna 1892.

(Z Česko-Amerického Sokola.)

Od posledního veřejného cvičení, jež jsme pořádali na oslavu přidání se k N. J. S. jest v cvičírně velmi živo. Cvičí nás 18 až 22 o dvou četách; žáků též cvičí hezký počet, 20 až 25. Sbor čítá 29 členů, vesměs mladých a čilých jinochů. Máme zde ještě několik českých mladíků, kteréž doufám, že zřískáme během krátkého času.

Dne 26. m. m. jsme uspořádali (spojeni se zdejší řádem Č. S. P. S.) Vánoční stromek českým dětkám. Návštěva byla velká a úspěch dobrý. Veliký stromek, jenž byl asi 22 stop vysoký a jehož větve jen se ohýbaly pod tíží vánočních dáreků, byl postaven uprostřed síně, i bylo to utěšené podívání na tu mládež radostně kolem stromku poskakující.

Nyní se proslychá o oslavě v zdejší české síni památky Komenského v den 6. března t. r. a sice přednáškou v české a anglické řeči. Doufám, že se sbor náš, jakož i řád Č. S. P. S. přičiní, by se oslava velkého toho muže stala skutkem, což jest zajisté přáním každého upřímného Čecha.

Pro příští lhůtu zvoleni v sboru našem následující úředníci:

Starosta Jos. S. Kadeřábek; náměstek Hynek Janeček; tajemník Al. J. Fanta; účetník Antonín Kostlivý; pokladník J. Mlada; jednatel Fr. Veselý; náčelník Anton Mlada; cvičitelé Ant. Kostlivý a Jos. S. Kadeřábek; výpomocní cvičitelé Karel Škalivoda a V. Petrásek Na zdar!

Alois J. Fanta.

V Chicagu, dne 10. ledna 1892.

(Ze Sboru Plzeňských Sokolek.) V poslední době jaksi ochábla návštěva našich cvičení a tato okolnost byla též před, mětem rokování ve schůzi sboru našeho dne 5. t. m. Usnešeno aby dbaly Sokolky opět pilněji cvičení a v následek tohoto usnešení také následující na to cvičení bylo mnohem čteněji navštíveno i mám za to, že tato čtenější návštěva cvičení udrží se na dále, neboť vědomí, že pěstěním tělocvičny každý sám sobě prospívá, přece snad jednou mezi námi musí nabýti víry. Až br. Plzeňský Sokol postaví vlastní svou tělocvičnu, pak zajisté že i činnost sboru našeho lépe se rozvine a zmchutní. Pak snad nebude jedině Sokolky, jež by cvičení nenavštěvovala. Se sokolským Na zdar!

Barbora Bendová.

V Chicagu, 5. ledna 1892

(Z Plzeňského Sokola.)

Výstava pořádaná ve prospěch postavení naší tělocvičny ve dnech 13. až do 20. prosince m. r., dík neunavné a horlivé činnosti výboru a přízně ot. obecnstva, se zdařila, ač počasí nám valně nepřálo, častující nás celé tři dni vodou a blátem. Výtěžek jest asi ke 3000 doll. a snad i přes jak výbor udává, nemožno podati úplnou zprávu pro netečnost několika členů, kteří, ač vyzváni, přece knížky sbírací neodváděli. Výtěžkem tímto máme zaručeno, že se tento rok začne se stavbou. Majíce po ruce.

plány cenami poctěné, spracovali stavitelé bratři Layer a Královec jeden výtečný plán, ten sborem přijat a poukázán k vyložení i k volnému prohlédnutí ve výstavě po čas jejího trvání. Věru nepřeháním, když říkám, že šel jeden hlas nejen ze Sokolstva ale i obecnstva o důstojnosti, o kráse, o úpravě příští naší tělocvičny.—Kéž by stála, kéž by nás již přijímala ve své vzdušné a rozsáhlé místnosti a kéž by bratři do této nové tělocvičny jako jeden muž zanesli myšlenku a ušlechtilý ideal velkého Tyrše.

Než rozepíšu se dále, mám za povinnost oznámiti výsledek volby správného výboru ve výroční schůzi prosincové. Starostou zvolen br. F. C. Layer, činný a neunavný činovník; místostarostou všestranně činný br. Voborský, za tajemníka trpělivý b. Bolek; za pokladníka obezřelý b. Šindelář, za účetníka činný b. Roth, za náčelníka E. Fiala, jed. k Výk. Výb. Chvalovský, vesměs jednohlasně. Do sboru důvěrníků po vypršení lhůty br. Královce a Pechy, zvolen br. M. Královec a b. dr. Jirka. Na zdar Vám! Na zdar příští Vaší ryze sokolské práci!!

Jaká to radost, když člověk může tak a podobně psáti jako v posledním dopisu b. A. Tesař z New Yorku. Jak jste šťastnější nás Vy bratři na východě a přeče Vám toho nezavídíme, nýbrž dovoláváme se a poukazueme k Vaším výsledkům v našich schůzích. Je-li ve schůzích sokolských otázka tělocvičny se týkající prvním předmětem rozpravy a pojednání, kde přiblíží se k ní, a to zcela přirozeně, co k otázce životní, tam takový sbor vždy a všestranně zkvétá. Jinak je v takovém sboru, kde dopřáno sluchu více zábavám jako: výletům plesům, pak rozepím celou hodinu trvajícím. Ač voleny jsou zvláštní výbory, které mají podati věc hotovou před sbor a ač se i tak děje, povstanou přec hodinové debaty.

Jinak s otázkou tělocvičny se týkající; ta odkládána z jedné schůze do druhé, z této do třetí a pak v této do nových záležitostí a z těchto pro pokročilost času do schůze příští, čtvrté. Jak to vypadá v takovém sboru, jak pokračuje, každý si sám domyslí. Podobný případ mám zaznamenaný z našich schůzí. Záležitost týká se cvičitelů a jest nanejvýše nutná. Nemáme z dřívějších 13 členů cvičitelského sboru než náčelníka a jeho náměstka a proto žádal dřívější br. náčelník o nějakou náhradu pro 2—3 cvičitele, kteří by byli nuceni cvičení navštěvovati. Však—marně mluvit—stalo se jak výše podotknuto, odloženo a zas odloženo. Čisté to Sokolství; vzorné to jednání! Buď zde díky b. starostovi, který po odhlasování připomenul tohoto jednání důraznými slovy, že je pravda kdykoli se jedná o tělocvičnu má někdo, "taký Sokol", pohotově návrh na odložení a je podporován. "Já pak pravím vám, budete-li se bráti touto cestou, umožte již u nás notně klesající činnost tělocvičnou a pak jsem jist, že ani *drahého cvičitele* nedostanete, aby napravil a vzkřísil umrtvělou činnost naší jednoty. Proto volám, napravme, co se ještě dá, ať aspoň do nové tělocvičny přijde ruch zdravý a čilý a ne teprv "tam" rozvinovati činnost, která byla před tím odumřela. Proto ve schůzích budme Sokoly, cvičme se a tužme se!"

Na zdar!

Chvalovský.

V Chicagu, 5. ledna 1892.

V Detroit, dne 30. prosince 1891.

Ve výroční schůzi Těl. Jed. Sokol Podlipný zvoleni byli následující Sokolové úředníky:

Martin Červený, starostou; Jakub Maršík, místostarostou; František Masák, tajemníkem; Josef Painc, pokladníkem; Fr. Král, účetníkem; Jan Rada, jednatelem; Jan Fryš, náčelníkem; Fr. Kropík, prvním cvičitelem; Karel Uhlík, druhým cvičitelem; Václav Sláma, domácím správcem; Vojtěch Pešek, Pavel Maršík a August Feitl, výborem majetku; A. Loula, Josef Vodolan a Václav Martinek, do účetního výboru.

Na zdar!

Jan Rada.

Ve Schuyler, Neb., 6. ledna 1892.

Opět jest mně podati potěšitelnou zprávu od nás z dalekého západu. Před krátkým časem oznámil jsem, že v městě našem

se založil sbor T. J. Sokol pod jmenem "Karel Štulík" a dnes, mohu již sdělit, že tento nový sbor zaslal žádost V. V. N. J. S. o přijetí do svazku N. J. S. jak v poslední měsíční schůzi se byl usnesl. Sbor, ač mladý dosud, razí si dosud cestu zdárně ku předu, aby dokázal, že pochopil sokolskou myšlenku a že nedbá jen o sflu hmotnou ale i duševní, vystoupil před veřejnost již 1. ledna t. r. a podal obecnstvu veselohru: "Osudné dostaveníčko" a frašku: "Tři ženichové". Úlohy nalezaly se vesměs v rukou nových, mladých sil, přes to však sehrány byly nad očekávaně dobře. Návštěva pak byla tak četná, že sbor dnes z čistého výtěžku může zakoupiti veškeré sokolské potřebné náčiní.

Teď konečně přijde řada na Sokol Crete-ský, by i ten se co nejdříve ozval a k N. J. S. se přihlásil. Sň, kterou nedávno dostavil, dne 31. m. m. slavnostně otevřel a svým účelům ode vzdal. Tím bychom pak měli zde v Nebrasce 5 jednot sokolských, patřících k N. J. Sokolské a stáli bychom pak za nejpřednějšími jednotami, totiž Chicagem a New Yorkem.

Na zdar!

J. K. Sinkule.

V Chicagu, 28. prosince 1891.

Klatovský Sokol zvolil ve své výroční schůzi následující Sokoly úředníky:

Starosta, Karel Hulka; místostarosta, Fr. Čada; tajemník Jindřich Lurie; účetník, Fr. Mašek; náčelník, Josef Harapat; místonáčelník, Karel Roth.

Na zdar!

Jindřich Lurie.

V Cedar Rapids-ich, dne 6. ledna 1892.

Již tomu delší čas, co nedopsal jsem do "Sokola Amerického", však nyní za to tím raději chůpu se péra maje sdělit o sboru našem zprávy potěšitelné. Rozhodli jsme se totiž před nedávnem, že pracovati budeme k tomu, abychom si zbudovati mohli v brzkou vlastní tělocvičnu a snaha tato na jisto dojde žádoucího splnění, soudě dle horlivosti, kterou členové naši v přičině té osvědčují. Před málo měsíci ještě otázka, postavení vlastní tělocvičny byla nám neznámou, však příklady jiných sborů, které vlastní tělocvičen se domáhají, jakož i potřeba místnosti, v níž by mládež mohla býti co nejuspěšněji tělocvikem vychovávána, přiměli nás, bychom se rozhodli přikročiti k přípravným pracem na získání prostředků k vybudování tělocvičny potřebným.

V prvé schůzi v t. m. sborem konané poukázali Sokolové Engelthaler a Mojžiš, jak toho jest nutná potřeba, bychom měli vlastního důstojného stánku. Po uvážení, že snahy sboru sokolského zde jsou obecnstvem oceňovány a vydatně podporovány, čehož důkazem jsou zábavy naše vždy čteně navštěvené, přijat byl návrh, aby zvolen byl výbor, jenž by se předběžně staral o to, by podnik postavení vlastní tělocvičny mohl býti co nejdříve uskutečněn. Do výboru onoho byli zvoleni Sokolové: K. Mojžiš, Ferd. Engelthaler, J. Hašek, J. V. Kouba a F. Chyba. Přejí výboru tomu, by práce jeho byly zdarem korunovány.

Dne 11. t. m. uspořádá sbor náš veřejné cvičení, o němž již z předu mohu se vysloviti, že předčí všechna veřejná cvičení dosud u nás pořádaná. Budou cvičiti tři čety, celkem 34 Sokolů i se žáky. Tak značný počet nás dosud nikdy necvičil. Při posledním veřejném cvičení cvičilo nás čtrnáct a nyní více než dvakrát tolik. Číslice mluví! Pořad na zmíněné cvičení jest vybraný pečlivě. Žáci budou míti bradla a skok vysoký, prvá a druhá četa hrazdu, bradla a koně na šíř. Prvá četa provede též skupiny na bradlech a na koni a cvičení zakončeno bude tělocvičným obrazem všech tří čet. U příležitosti zmíněného veřejného cvičení budou našim přeborníkům z milwauckých závodů odevzdány diplomy, nichž jest pět, dva četové a tři pro jednotlivce. Konče tento svůj dopis, slibuji podati příště zprávu jak se tužíme. Na zdar!

J. Hrbek.

(Z Těl. Jed. Sokol Fuegner.)

Ač delší čas stává již jednoty naší, přece nikdy jsem ještě nepostřehl nějaké zprávičky o ní v našem orgánu a přec doufám, že to jest povinností každého sboru jednou za měsíc o sobě dáti vědět. —

Sbor náš, který kráčí za účelem sobě vytknutým, čítá as 30 členů, z nichž 15 jest činných, ač by jich mohlo býti více, kdyby myšlénka sokolská byla více pochopena.

Správním výbor zvolen následující: starosta br. R. Muiač; místo-starosta V. Sedlák; taj. V. Fiala; účetník Jan Kounovský; d. sp. V. Mulač; jed. k Vyk. Výb. Jos. Uhlř; náčelník J. Kounovský a místonáčelník Jos. Řehna.

Cvičení navštěvuje průměrně as 8 br. pod cvičitelem J. Jirouškem, členem Plz. Sokola, kterýž zároveň cvičí sesterský sbor Sokolek a jejich zákyně. Sbor tento by nám měl sloužiti za vzor neb cvičení navštěvuje od 15 do 24 Sokolek.

Pravil jsem dříve, že sbor náš jde za účelem svým, však jest otázka, zdali účelu svého dosáhneme za okolností těch, v jakých se nalzáme.

Na pováženou jest, že mimo nás, ještě jeden sbor zde existuje a ten vzdálen jest místností svou od naší jen přes ulici. Místo, kdež se nalzáme, není k tomu, by dva sbory mohly vedle sebe zdárně a s výsledkem pracovati. Ostatně nemíním opakovati již vícekrátě pronešené stezky o poměrech, v jakých se vlastně v přítomné době nalzáme, však to budiž dokladem, že ten i onen sbor účelu svého nedosáhne, nýbrž hanebně a nečestně poškozují vznešenou myšlénku sokolskou, začož nám bude povinností se poděkovati několika jednotlivcům, kteří na prvním místě dbali svých zájmů.

Dne 31. prosince pořádal Č. A. Sokol California veřejné cvičení. Program sliboval dobrý požitek. Dostavil jsem se s několika Sokoly, odborníky od čelnější jedné jednoty a stůžž zde pouze jejich výrok:

"Tímto-li způsobem má být účel, který nám naši velikáni Fuegner a Tyrš odkázali, povznesen v tomto okolí, pak věru se udivíme, že myšlénka sokolská zde nabývá rázu zcela opáčeného a věru podivno proč členové cvičící, to jádro sboru a s nimi pak ostatní dobře smýšlející bratři nenahlédnou, že jen ve spojení síla a v síle i vítězství."

Nemíním zde snad jednotlivá čísla popisovati, neníť to mým úkolem, smutné, ba přesmutné jsou takové výsledky, kde schází *soulad a povel*.

Končím s tímto vřelým přáním a s blahou nadějí, že upřímná vůle a láska k Sokolstvu jest mezi námi a že od spojení nás dělí pouze čin. Tužme se! Na zdar!

Jan Kounovský.

V Chicagu, dne 1. ledna 1892.

(Z Těl. Jed. Sokol Fuegner.)

V poslední schůzi sboru našeho byl jsem ustanoven dopisovatelem do "Sokola Amerického", i počínám tímto svoji činnost.

Nejprve zmíním se o našem cvičení. Cvičení jsou slabě navštěvována, což jest tím smutnější, an sbor náš po celý čas svého působení vydržuje stálého cvičitel, který pravidelně navštěvuje cvičení, avšak mnohdy navštíví cvičení a bývá tam s náčelníkem samojediný. Mladí členové sboru málo dbají o cvičení, ač by jim toto bylo jenom ku prospěchu. V posledním čase se lépe cvičení navštěvuje, ač nevím zdali toho byla příčina, že sbor pořádal veřejné cvičení (neb před cvičením se více tuží) dne 25. m. m.

Cvičeno o třech čtáčích I. a II. četa Sokolů a I. Sokolek. I. četa Sokolů se držela statně, což nejlépe dosvědčovalo několik přítomných Sokolů od jiných sborů.

Cvičeno pouze na hrazdě; a pak skok na dál a šif o cenu četa veteránů. I. cenu obdržel Sok. Jos. Kozojed a 2 Sokol Václav Sedlák. Sokolky cvičily na bradlech. Bylo radost se podívat

na ty malé zákyně, avšak zde myslím, že nebyla dobrá volba náčiní. Což nebylo by prospěšnější, jak pro cvičící, tak obecnost, zvoliti dobře nacvičený prostocvik? Věru, činí to na diváka špatný dojem, když přistoupí malá Sokolka k náradí a má udělat výkon a není s to, dostat se na náčiní neb dolů. Zároveň v onen den pořádal sbor žaktovou frašku, která sehrána byla dosti hladce. Sehrán kousek "Dynamit". Sokolka Brčáková opět dokázala, její bohaté vlohy pro divadlo, o čemž nejlépe svědčila její pěkná hra. Dále účinkovali pí. Benešová, p. Fišera, Sok. Mulač a Sok. Sedlák, kteří též pochopili své úlohy. Jak vidět, neměl sbor náš nouzi o zábavu a míním, že jich bylo na jeden den až mnoho.

Lépe by nám sloužilo buďto pořádat veřejné cvičení neb divadlo anebo věneček, avšak pořádat vše najednou, nese malý užitek.

V posledním čísle "Sokola Amerického" zmínil se Sokol Alois Krossman o spojení se sokolských sborů Fuegner a Čes. Am. Sokol California, což jest i naše přání. U našeho Sokola na dobré vůli neschází, bychom se spojili, že se to však nestalo vinou naší není.

Ku konci ještě volám k našim mladým Sokolům: "Pěstujte tělocvik, navštěvujte cvičení, nedejte po zábavách zase vše za hlavu, ale s láskou lněte k tělocviku tak, jako naši otcové Tyrš a Fuegner, neb jenom tak neutonete v moři cizoty, nám zde tak blízké, ale stanete se hodnými členy společnosti lidské a dobrými syny národa českého, k čemuž volám v novém roce "Na zdar!"

Josef Kočka.

V St. Louisu, 3. ledna 1892.

Maje na zřeteli vždy jen prospěch sboru samého a povznesení Sokolstva vůbec, podal jsem své dobrozdání do listu tohoto o úsudku "Am. Turnzeitung" o minulých závodech, jenž byl v "Sok. Am." uveřejněn a jehož obsah zahrnoval dobrá poučení pro naše Česko Am. Sokolstvo

Myslil jsem, že nebude na škodu, pakli se zmíním o úsudku tom, neboť vím, že vady, na které jest nám hlavně poukázáno, dějí se nejen u našeho sboru, nýbrž i u jiných sborů sokolských, kde mají zkušeného a tělocviku znalého cvičitele. Jest to mojí povinností, tak jako každého jiného Sokola zasazovati se o pokrok v tělocviku a každý má toho dbáti, by vše šlo v nejllepším pořádku. Hleďte, že tělocvik jest náš hlavní účel a pakli že mu nebudeme věnovati tu největší pozornost a prováděti jej s opravdovou láskou a přesností, pak nečekajme nikdy skvělého výsledku. Shledal jsem, že někteří z našich Sokolů neporozuměli dopisu mému, pročž jej chci lépe objasniti, bych předešel všemu nedorozumění.

Nerad bych se s tím dlouho obíral, ale vidím a jsem přesvědčen, že někteří členové se domnívají, že jsem tím snad pokořil Sokolstvo a protož je musím vyvésti z jejich klamného domění.

Každý uvědomělý Sokol může posouditi, pakli že nebudeme jeden druhého poučovati, opravovati, kde toho potřeba káže a hleděti odpomoci všem nepřístojnostem, které se mnohdy dějí při cvičeních, pak nemůžeme kráčet zdárně ku předu. Nespokojme se nikdy s tím, co umíme, nýbrž hleďme se stále zdokonalovati a jestliže nám někdo poukazuje na nějaké chyby, rozvažujme o nich a když shledáme, že by odstranění jich bylo dobré, hleďme jich co nejdříve napravit. Jak se říká "od chyby se každý učí"; když budeme vždycky chváleni, nebudeme věděti, kde chybíme. Ostatně to přílišné chválení jest mnohdy více na škodu, nežli k prospěchu. Myslím, že to postačí ku objasnění onoho dopisu a ani Sokolové, kteří si obsah jeho vykládali jinak, poznají že se klamali.

Musím se též zmíniti o volbě úředníků našich pro příští rok, kteráž dopadla následovně:

Starosta A. Pešout; náměstek Vác. Šedivec; jednatel V. K. Týřka; taj. Ed. Svoboda; účet. Lad. Svoboda; pokladník Václ. Tureček ml.; výbor majetku M. Srnka, Ant. Jára, Ant. Hájek,

Ant. Čejka; ředitel divadla Fr. Rainer; náčelník V. K. Tříška; knihovník Fr. Vrána; dopisovatel do Sok. Am. Tom. Ulrich; praporečníci Vinc. Červenka a Jos. Duchek; výbor zábavní Ferd. Trnka, Ant. Pešout, Jos. Janda, Ant. Čejka, Vinc. Červenka a Fr. Tomek; výbor tělocv. J. Janda, Terd. Srnka a Vincenc Červenka.

Jest přáním nás všech, by příští úředníci chopili se věci rázně a přivedli vše do pravých kolejí, bychom mohli zdárně prospívati.

Dne 31. m. m. pořádal Sokol sylvestrovskou zábavu za kterouž se nám dostalo všeobecného uznání. Sbor zakoupil pro své cvičící členstvo nového koně, by se mohli dobře připravovati na příští závody, neb ten starý byl již tak sešlý, že na něm ne bylo možno dobře cvičiti. Nyní záleží na cvičícím členstvu, by hledělo jej jak náleží využítkovati, aby nezůstávalo pozadu na tomto náčiní za jinými sbory. Protož pracujme svorně a vytrvale a jděmež spojenými silami ku předu, neboť ve spojení je síla a když budeme všichni stejně smýšletí a stejně se dělití o práci pro dobro naše, pak věřte, že se žádoucího cíle nemíneme. Na zdar!

Tom. Ulrich.

V Omaze, Neb., dne 12. ledna 1892.

Oznamuji tímto jména úředníků nově zvolených v Těl. Jed. Sokol v Omaze: Ant. Kment, starosta; K. W. Bartoš, místostarosta; Josef Ráček, tajemník 1315 St. 13. str.: Bohuslav Ninger, účetník; Jan Svoboda, pokladník; Rudolf Havelka, náčelník; Fr. Fiala, cvičitel; Josef Fibiger, Jan Krechler, výbor majetku; K. Kukal, praporečník; Josef Mík, jednatel; Jan Šebek, domácí správce; A. Hudeček, knihovník; K. W. Bartoš, A. Hudeček, Boh. Ninger, zábavní výbor. Na zdar!

J. L. Podhajský.

Zprávy náčelnické.

V T. J. Sokol v Chicagu. cvičeno v roce 1891 sto dvakrát ve 3 četách, průměrným počtem 24 cvičenců. Méně než polovinu z uvedeného počtu cvičení vynechali Sokolové: Miller B. 6, Hynek J. 8, Holub J. St. 9, Hešík F. 10, Peroutka B. 10, Payer 16, Nový K. 17, Vavřínek T. 18, Hora M. 25, Vraštíl 31, Sklenář 35, Wolf A. 36, Pěnkava 40, Bartyzal 37, Růžička A. 50, Jaroš Václav 35, Štulík Jindřich 35, Ročárek 40. Více než polovinu z uvedeného počtu cvičení vynechali Sokolové: Doškočil R., Budíl K., Nový F., Vopat F., Zárobský F., Švec, Frána, Holl; dále Sokolové: Klíndera za 11 měsíců 26, Váně za 9 měs. 19, Kosman za 9 měs. 61, Jirsa za 6 měs. 2, Knížek za 9 měs. 54, Hynek ml. za 8 měs. 37, Lebl za 6 měs. 18, Klein za 5 měs. 4, Sýkora za 9 měs. 40, Honzík za 2 měs. 4, Hovorka za 2 měs. 2, Engelthaler Ferd. za 6 měs. 2. — Příčina pro kterou mnozí z uvedených cvičenců vynechali značnější počet cvičení, byla buď práce přes čas neb práce noční. Celkem jevila se návštěva cvičení pravidelná a pilná. Mimo pravidelná cvičení v úterý a v pátek večer, cvičeno každé peděle dopoledne, kterážto cvičení též těšila se oblibě zvláště u pokročilejších cvičenců. Sbor Těl. Jed. Sokol čítá 188 členů a tu z uvedeného počtu cvičenců jest zřejmo, že sotva 20 procent jest členů cvičících. Kéž bylo by tužících se v brzku více. Na zdar!

Štulík K., náčelník.

V Těl. Jed. Sokol v Omaze cvičeno za prosinec 1891 8krát ve dvou četách po 8 členech. Sokolky též pilně cvičily, ač mělo se jich cvičiti více. Počet žáků vzrostl.

R. Havelka, náčelník.

V Sokolské Jed. Blesk v Baltimore cvičeno v listopadu 1891 8krát ve dvou četách po 8 členech. Nejčinnější byli Sokolové: Jan Mouček, R. Bolard a Václav Kadaň.

V. E. Hirschhauer, náčelník.

V listopadu 1891 cvičeno v T. J. Sokol ve Westfield, Mass. 4krát ve dvou četách. Nejčinnějším byl Sokol Al. Drnek. Na zdar!

Old Bažata, náčelník.

V T. J. Sokol v Milwaukee cvičeno v říjnu, listopadu a prosinci r. m. 20krát ve dvou družstvech devítičlenných. Nejpilnější byli Sokolové: Jan Zahorčík, Václ. Straka, J. Hlinku, V. Simandl, A. Kolman, F. Kaplan, J. Vašíček. Žáků bylo 50, Sokolek 60. Na zdar!

A. Pittner, náčelník.

V Těl. Jed. Sokol Žižka v Bruno, Neb., cvičeno v říjnu a v listopadu m. r. v četě devítičlenné. Nejpilnější byli Sokolové: Blatný, Stava, J. Kudláček a F. Jungman. Na zdar!

F. Jungman, náčelník.

Řádná schůze V. V. N. J. Sokolské v Milwaukee, Wis.

V Milwaukee, 6. ledna 1892.

Schůzi zahájil starosta Sok. A. Pittner. Přítomen nebyl Sok. J. J. Šisler.

Protokol z minulé schůze byl po přečtení přijat.

Sokol J. Voborský píše jménem závodníků Plzeňského Sokola, že se tito domýšlí, že se jim stala křivda stranu rozdání diplomů z milwauckých závodů a žádají ku přesvědčení se o zaslání jim soudcovských listin. Žádosti této V. V. vyhověti nemůže, a listiny, jichž správný obsah v "Sok. Am." uveřejněn byl, ku krytí sama seb epodří, jest však vždy ochoten podati jakékoli vysvětlení, pakli o takové sborem požádán bude.

T. J. S. Svornost, v Morrisania, N. Y. zaslala místní stanovu ku potvrzení; tyto jsou odkázány výboru.

Souhlas pro přijmutí T. J. S. Tábor do svazku N. J. S. zaslaly sbory: T. J. S. Čechie, Chicago; T. J. S., Chicago; Čes.-Am. Sokol Chicago; T. J. S. California a T. J. S. Klatovský. T. J. S. v Chicagu činí námítky pouze proti jednomu členu, který byv dříve její členem, jí jistou částku dluhuje a kteráž dle stanov musí býti zapravena, nežli se tento muž státi členem kteréhokoli sboru k N. J. S. náležejícímu.

Na opětnou stížnost T. J. S. Čecho-Moravan, Flatonia, Tex. stranu vyloučení Jos. Dvořáka, odkázána tato záležitost poznovu ku vyšetření stížnému výboru.

Sokol Jan Pavlík, cvičitel T. J. S. Faegner v L. I. City v N. Y. zasílá úplnou a uspokojující zprávu o pokroku tohoto sboru, načež poukázáno dle dřívějšího uzavření \$30 k výplatě pro téhož cvičitele.

Účet za objednané knihy "Dějiny cvičení tělesných" od dr. Jos. E. Scheinera, v částce 50 zl., poukázán k výplatě. Dle přání dr. Scheinera má tato částka býti vyplacena Sokolu J. Rosickému v Omaha, Neb.

Dr. Jos. E. Scheiner, jednatel Pražského Sokola píše, že až dosud nikdo nalezene nebyl, kdož by se zájmům co společný cvičitel pro Sokolstvo Česko-Americké věnovati mohl.

Přihlášky o úřad společného cvičitele zaslali: Sokol M. Honzík, člen sboru Sokol Slávský v Chicagu a nyní náčelník Čes. Am. Sok. v Chicagu a Sokol Petr Straka, bývalý člen cvičitelského sboru a později cvičitel Žižkovského Sokola v Praze, nyní člen T. J. S. v Milwaukee.

V. V. chtěje dáti přednost pouze a jedině schopnějšímu z těchto, uzavřel tyto žadatele podrobiti zkoušce pod dozorem tělocvičného výboru a cvičitelského sboru Tělocvičné Jed. Sokol v Milwaukee.

Sokol P. Straka bude cvičiti týden, počínaje dnem 11. t. m. pro následující pak týden má býti pozván Sokol M. Honzík, tím bude během 14 dnů společný cvičitel ustanoven, kterýž pak bezodkladně svou činnost započne.

T. J. S. Tábor v Chicagu byla dnešním dnem přijata do svazku N. J. S. až na jednoho člena, kterýž se dříve s T. J. S. v Chicagu vyrovnati musí.

Uzavřeno vyplatiti pokladníku a tajemníku V. V. po §12 náhrady za jich výlohy a práce během půldruhého roku V. V. učiněné.

Zvolen byl výbor: Fr. Kaplan, P. V. Šisler a P. A. Waněček, kterýž by důkladně prohlédl minulý ročník "Sok. Amerického" a dle stanov ustanovil cenu na nejlepší literární práci, v něm obsaženou. Tím zakončil V. V. z minulého roku svou činnost, odkázav dříve knihy účetnímu výboru ku prohlédnutí.

T. J. S. v Milwaukee nově zvolení členové do V. V.: Fr. Kaplan, P. A. Waněček, T. Gresl, A. Kolman, P. V. Šisler, Fr. Moudrý, A. Pittner, E. Chrudimský a K. Jiran, sčítavše předepsaný slib věrnosti, přikročili k volbě úředníků a výborů pro rok 1892.

Zvoleni jsou: Fr. Kaplan starosta, T. Gresl místo-starosta; P. A. Waněček, jednatel; K. Jiran, tajemník; P. V. Šisler, pokladník.

Tělocvičný výbor:

A. Pittner, Em. Chrudimský a Fr. Moudrý.

Stížní výbor:

T. Gresl, A. Kolman a P. V. Šisler.

Účetní výbor:

K. Jiran, A. Pittner a Fr. Moudrý.

Uzavřeno, objednat ještě 15 výtisků dějin tělocviku od pořadatele Sok. Am.

Jednatel má vypsati vyhlášku na tisk "Sok. Amerického" pro rok 1892 a touž v témže uveřejniti.

Příjem:

T. J. S. Čechie doplatek na III. čletí	\$ 48
" " " " " v St. Louisu se zprávou III čletí	36.60
" " " " " vrací přeplatek soudce	1.50

Úhrnem \$38.58

Vydání:

Za pořádání "Sokola Am." č. 11. 11. 12 r. XIII.	\$40.00
Tisk a výprava " " " " 12 ,, XIII.	57.00
A. Novák za pouzdra na diplomy	2.00
Služné za 4. čletí jednatelem P. A. Waněčkovi	18.75
Téhož výlohy dle účtu	7.08
Na účet dr. Scheinera J. Rosického	20.00
Náhrada pokladníku V. V.	12.00
" " " " " tajemníku " "	12.00
Cvičiteli T. J. S. v L. I. City	30.00

Úhrnem \$198.83

Hotovost V. V.

Přebytek z minulé schůze	\$1180.66
Zbývá na hotovosti	\$1020.41

Na zdar!

K. Jiran, tajemník

1115 Cold Spring ave.

Upozornění

všem sborům k Národní Jednotě Sokolské patřícím.

Žádám všechny sbory, které tak neučinily, by nejdéle do třiceti dnů zaslaly své zprávy, jakož i povinné částky a nedoplatky V. V. N. J. S. Povinností starosty každého sboru jest, hleděti k tomu, by se tak správně a v čas činilo.

Správnost Výkonného Výboru závisí od správnosti jednotlivých sborů. Na zdar!

Petr A. Waněček, jednatel
V. V. N. J. S.

Upozornění náčelníkům.

Náčelníci sborů jsou vyzváni, by zasílali své zprávy V. V. N. J. S. za každý měsíc, nejdéle do 10. následujícího měsíce. Povinností každého náčelníka jest tak učiniti: viz "Stanovy Nár. Jed. Sok." Na zdar!

P. A. Waněček, jednatel.

Upozornění.

bratřům tajemníkům sokolských sborů.

Má-li "Sokol Americký" správně docházeti každému Sokolu, jest třeba, aby každý měl u pořadatele t. l. oznámenou správnou adresu. Povinností každého Sokola jest oznámiti tajemníku svého sboru každou změnu své adresy a povinností tajemníka opětně jest tuto změnu ihned oznámiti pořadateli t. l. Rovněž adresu každého nově do sboru přijatého Sokola jest tajemník povinen bezodkladně oznámiti pořadateli t. l.

Budou-li všichni Sokolové oznamovati adresy tajemníkům a tajemníci sborové budou toho bedliví, aby každá nová adresa a každá změna adresy byla pořadateli t. l. v čas oznámena, bude iistě "Sokol Americký" každého správně docházeti. Na zdar!

Karel Štulík,

pořadatel "Sokola Amerického".

Konkurs na tisk "Sokola Amerického".

Výkonný Výbor Nár. Jed. Sok. přijme nabídky na tisk "Sokola Amerického" na rok 1892.

"Sokol Americký" bude vydáván ve stejném formátu jako předešlý rok, o 2400 výtiscích.

Ucházející nechť laskavě udají cenu za 2400 výtisků a dále též cent za každých dalších 100 výtisků.

Nabídky laskavě adresujte jednatelem V. V. N. J. S. nejdéle do 3. února 1892.

Petr A. Waněček, jednatel
V. V. N. J. S.

1916 Cold Spring Ave., Milwaukee, Wis.

Sborník sokolský na rok 1892.

Kdo si mní objednat sokolský sborník na rok 1892, nechť přihlásí se u pořadatele t. l. pod adresou: K. Štulík, 126 W. Taylor St., Chicago, Ill., neb ať objedná jej přímo u vydavatele pod adresou: Alois Prágr, Kolín N. L., Bohemia, Europe. Sborníku Sokolského, jediného to sokolského kalendáře, vydává se vždy jen obmezený počet výtisků, takže nutno jest, v čas před vydáním neb záhy po vydání jej objednat. Cena výtisku Sborníku sokolského jest v Čechách bez poštovní zasluky

80 kr.

Písemnictví.

"Sokol", měsíčník; redakce J. E. Scheinera, vyšlo číslo 17., ročník 17. Předplatné na rok jest \$1.10. Adresa: Časopis "Sokol", Praha; Boheemia, Europe.

"Pokrok Západu", politický týdeník; předplatné na s velikou desíti stránkovou přílohou románovou a s premiemi \$3.00 na rok; do Čech \$4.00; bez přílohy a premie \$3.00. Adresa: "Pokrok Západu", Omaha, Nebraska.

"Slavie", politický týdeník, Předplatné na "Slavii" a románovou přílohu "Rodina" i s premií na rok \$3.20; na Slavii bez přílohy \$2.20, na Rodinu \$2.00. Adresa: "Slavie", Racine, Wisconsin.

"Hospodář", měsíčník pro hospodáře, dobytkaře, zahradníky, včelaře a domácnost. Předplatné \$1.00 na rok. Adresa: "Hospodář", Omaha, Nebraska.

"Domácnost", obrázkový časopis pro zábavu a užitečné poučení; redakce J. R. Jičínského, vychází ročník 11., v nové, velmi slušné úpravě zvětšenou přílohou věnovanou místním a politickým událostem. Předplatné na Domácnost jest \$2.75 na rok, do Čech \$3.75. Adresa: Domácnost, 346 Broadway, Milwaukee, Wisconsin.

"Denní Hlasatel", denník věnovaný zájmům česko-amerického dělnictva, vydáván jest Českou Typografickou Unii číslo 11. Předplatné na tento nejlepší, nejrozšířenější a zároveň i nejlacnější český denník jest na rok \$5.50, na půl roku \$2.75 a na čtvrt roku \$1.50. Adresa: Denní Hlasatel, 611 Centre Avenue, Chicago, Illinois.

"Hymna Sokolská." "Ku předu, zpátky ni krok!" Těmito slovy začíná nový pochod i hymna sokolská, kterou ke druhému sletu všesokolskému napsal slavný básník náš Jos. V. Sládek,

a nápěv k ní složil osvědčený hudební skladatel K. Šebor. Prostá, vřelá slova básníková provázena jsou ráznými zvuky české hudby, tak že skladba tato stane se zajisté nejen oblíbenou písní sokolskou na pochodech, ale i hymnou všeho českého lidu. Nápěv je totožný se 3. a 4. oddílem průvodu ke cvičení prostým 2. sletu všesokolského, tak že pochod tento stane se také milou upomínkou na skvělý úspěch letošních českých Olympiad. Nápěv i slova její vyšly v jednoduché, vkusné úpravě tiskem. Titulní stránka ozdobena kresbou ak. malíře br. F. Kulhánka. Cena jednoho výtisku 10 kr. s pošt. zásilkou do Ameriky 13 kr. Při objednání a zaplacení většího počtu výtisků přiloží se br. jednotám sokolským slušný počet písní těchto k rozprodání ve prospěch stavebního fondu tělocvičny. Na skladě má vydavatel br. Fr. Horálek, člen "Sokoka" Pražského a knihkupec na Král. Vinohradech u Prahy, č. 535. Výtěžku užíje se na vydávání sokolských písní. — Odporučujeme vřele krásnou Hymnu Sokolů Sokolstvu Česko-americkému.

SPOLEČNÝ CVIČITEL

— pro sbory —

Národní Jednoty Sokolské se hledá.

Plat 50 dollarů měsíčně a cestovní výlohy.

Theoreticky a prakticky vzdělání cvičitelé buď některé z jed. not českých neb některého čes.am. sboru zašlete své nabídky jednateli Národní Jednoty Sokolské pod adresou.

PETR A. WANĚČEK, jednatel N. J. Sokolské,
1916 Gold Spring Ave. Milwaukee Wis.

Adresář Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech.

VÝKONNÝ VÝBOR Národní Jednoty Sokolské v Milwaukee Wis.:

Frant. Kaplan starosta; 1325 Fond du Lac Ave., T. Gresl mí stostarosta; P. A. Waněček jed., 1916 Cold Spring Ave.; K. Jiran, taj., 1115 Cold Spring Avenue; P. V. Šisler, pokladník; 241—17 Str., Frant. Moudrý, A. Pittner, E. Chrušimský a A. Kaplan.

Česko-Americký Sokol, Chicago; J. Krizan, 178 De Koven St.

Plzeňský Sokol Chicago; taj. Čeněk Bolek, 548 W. 19th St.

T. J. Sokol St. Louis, Mo.; taj. Boh. Krása, 823 Allen Ave.

T. J. Sokol, Chicago; taj. Maleček V. 695 Loomis St.

Těl. J. Čechie Chicago; taj. Petr Churaň, 200 Augusta Street.

Těl. Jednota Sokol, Milwaukee, Wis.; P. Waněček, 1916 Cold Spring Avenue.

T. J. Sokol, Omahá; taj. Jos. Ráček 1315 So. 13th St.

T. J. S. Praha, Town of Lake, Ill., tajemník Josef Široký, 4737 Wood St.

T. J. Sokol, New York; tajemník Jan Černý 341 E. 74th St.

Klatovský Sokol, Chicago; taj. Jindř. Lurie, 963 VanHorn St.

Č. A. S. California, Chicago; taj. J. Nepil, 1202 Oakley ave.

Sokol Jed. Blesk Baltimore; jednatel V. J. Šimek, „Bohemia“, Broadway & Barnes Street.

T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich.; jed. Jos. Hradecký 47 Calhoun St.

S. J. Svornost, Morrisania, N. Y.; jed. T. Benfšek, 3491—3rd Av.

Jed. Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; K. Mojžíš 190 12. Av.

T. J. Sokol Fuegner, L. I. City, N. Y., J. Koutník, 46 Henry Str.

T. J. Sokol Čech, Cleveland, O.; taj. Fr. Krejzl 150 Croton St.

T. J. Sokol, So. Omaha, Neb.; taj. Jan Moravec 2009 20th Str.

T. J. Sokol Westfield, Mass. Taj. Karel Liška. 112 De Bois St.

T. J. S. Čecho-Moravan, Flatonia, Fayette Co., Tex., tajemník Jan Mikulěnka.

T. J. S. Fuegner, Chicago; taj. Vác. Sedlák, 530 W. 25th St.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; j. F. Masák 267 Humbolt Av.

T. J. S. Mladočech, Racine, Wis.; taj. J. Černý, 1201 Douglas Av.

T. J. Sokol, Wilber, Neb.; Taj. Jos. Melcer.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; taj. Fr. Jungman.

Čes. Am. Sokol Manitowoc Wis. taj. A. J. Fanta P.O. Box 56

Těl. J. Sokol Tábor, Chicago, Ill.

"SOKOL AMERICKÝ", časopis Sokolstva česko-amerického.

Nákladem Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V MILWAUKEE, WIS.

Karel Štulík, pořadatel 126 W. Taylor Str., Chicago, Ill. P. A. Waněček, jed. V. V. N. J. S., 1916 Cold Spring av., Milwaukee, Wis. Předplatné a veškeré dopisy pro "SOKOL AMERICKÝ" buďtež zasílány pořadateli.